

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010083
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010083.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 12T/1/2023-278 zo dňa 02.03.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 12T/1/2023-278 zo dňa 02.03.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. C. XX, uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

D. E., vo vzťahu ku ktorej bola vec právoplatne skončená trestným rozkazom, a ktorá v presne nezistenom čase, najneskôr do 08.18 hod. dňa 18. 10. 2021 v meste F., D. G. H. I., v garsónke prenajatej poškodeným J. K., bez jeho súhlasu a vedomia zobrala platobnú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú na meno poškodeného J. K., poskytla túto platobnú kartu aj svojmu priateľovi, obžalovanému A. B., ktorý s touto kartou, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s D. E., a s vedomím, že ide o neoprávnené zaobstaranú platobnú kartu, urobil:

- neoprávnený výber hotovosti:

· dňa 28. 10. 2021 v čase 12:49 hod. v bankomate L. B. M., H., N.

B. X, F., vo výške 20 Eur,

- neoprávnenú transakciu spočívajúcu v overení zostatku na účte s poplatkom:

· dňa 20. 10. 2021 v čase 09:41 hod. v bankomate L. B. M., H., O. X, F., overenie zostatku na účte s poplatkom 0,50 Eur,

- neoprávnenú transakciu spočívajúcu v overení zostatku na účte bez poplatku:

· dňa 20. 10. 2021 v čase 09:42 hod. v bankomate L. B. M., H., O. X, F., overenie zostatku na účte,

· dňa 28.10.2021 v čase 12:48 hod. v bankomate L. B. M., H., N. B. X, F. overenie zostatku na účte,

čím spôsobili J. K. škodu vo výške 20,50 Eur, pričom uvedeného konania sa obžalovaný A. B. dopustil aj napriek tomu, že dňa 27. 04. 2021 mu bola Obvodným oddelením Policajného zboru v Trnave uložená pokuta vo výške 30 Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to blokom na pokutu č. 12051979, a zároveň dňa 25. 11.

2019 bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, spisová značka OT/303/2019, právoplatným dňa 25. 11. 2019, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov. Na výkon trestu okresný súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/46/2021 zo dňa 09.11. 2021, právoplatným dňa 28.01.2022, a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/304/2021 zo dňa 06.12.2021, právoplatným dňa 06.12.2021.

O náhrade škody rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodeného J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., M. XXXX/X s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 278-281.

Proti tomuto rozsudku výlučne čo do výroku o treste podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil na č.I. 283 a č.I. 288.

Obžalovaný v odvolaní namietal uloženie neprimerane prísneho trestu vzhľadom na to, že sa ku skutku na hlavnom pojednávaní priznal a svoje konanie oľutoval.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 31.10.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obhajkyne obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný a poškodený, na čo odvolací súd vyhlásil uznesenie o tom, že verejné zasadnutie vykoná v ich neprítomnosti. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní, odvolacie dôvody nenavrhol zmeniť ani doplniť. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny. Obhajkyňa navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postup konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného, a to aj napriek nesúhlasu prokurátora. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku len vo vzťahu k tomuto

výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 02.03.2023 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nepochybné, že obžalovaný sa skutkami dopustil spáchania dvoch prečinov v jednočinnom súbehu, a to prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za ktoré by obžalovanému musel byť ukladaný úhrnný trest. Skutkov sa však dopustil skôr (t.j. v čase od 20.10.2021 do 28.10.2021), ako boli obžalovanému doručené trestné rozkazy v trestných veciach vedených Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 3T/46/2021 zo dňa 09.11.2021 (trestný čin spáchal dňa 14.10.2021) a vo veci sp. zn. 0T/304/2021 zo dňa 06.12.2021 (trestný čin spáchal dňa 02.12.2021). Trestné činy v tomto konaní spolu s trestnými činmi v konaní sp. zn. 3T/46/2021 a sp. zn. 0T/304/2021 boli spáchané v súbehu, čo odôvodňovalo uloženie (pre obžalovaného priaznivejšieho) súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a to podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu.

Obžalovaný v odvolaní namietal uloženie neprímerane prísneho trestu vzhľadom na to, že sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Odvolací súd však názor obžalovaného o neprímerane prísnom treste nezdíeľa, a to najmä s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného ako aj s poukazom na to, že ukladaný trest bol trestom súhrnným, a teda obsahol zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pričom samotný súhrnný trest je pre obžalovaného ako páchatela priaznivejší.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013)

Okresný súd u obžalovaného správne ustálil pomer poľahčujúcich okolností (v tomto prípade zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona) oproti priťažujúcim okolnostiam (zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona), v dôsledku čoho pristúpil k úprave dolnej hranice trestnej sadzby (za skutok najprísnejšie trestný podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona), a trest ukladal v rámci novej, upravenej trestnej sadzby 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Prevahou priťažujúcich okolností síce došlo k sprísneniu trestnej sadzby zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby z 1 roka na 2 roky a 4 mesiace, avšak okresný súd pri ukladaní dostatočným spôsobom zohľadnil práve priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, na ktoré obžalovaný vo svojom odvolaní poukazuje. Priznanie sa k spáchaniu skutku zohľadnil nielen v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ale aj aplikovaním § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, keď pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Hoci obžalovaný namietal neprímerane prísny trest, je nutné pripomenúť mu, že trest odňatia slobody v trvaní 19 mesiacov je takmer na spodnej hranici už zníženej trestnej sadzby, a teda miernejší trest mu už uložený (pripomínajúc zbiehajúcu sa trestnú činnosť) ani nemohol byť uložený. Miernejší trest neodôvodňovala jednak ani povaha spáchanej trestnej činnosti a rovnako tiež trestná minulosť obžalovaného. Obžalovaný v čase výberu finančnej hotovosti z bankomatu za použitia odcudzenej platobnej karty mal vedomosť o protiprávnosti svojho konania (o čo svedčí upozornenie

medzičasom odsúdenej D. E. na to, že z tohto konania „bude mať problém“), a aj napriek tomu si svojvoľne neoprávnene vybral finančnú hotovosť z účtu poškodeného. V prípade obžalovaného nešlo o prvé spáchanie majetkovej trestnej činnosti, ale o recidívu, nakoľko z odpisu registra trestov vyplýva, že pred spáchaním tohto skutku bol celkom 13 krát súdne trestaný, boli mu ukladané tak podmienené ako aj nepodmienené tresty za skutky, ktoré mimo iného spáchal aj v dobe podmieneného odsúdenia. Trestná činnosť obžalovaného bola rôzneho charakteru, avšak s prevahou majetkovej trestnej činnosti. Obžalovaný je špeciálny recidivista vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti. Rovnako z výpisu z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol priestupkovo postihnutý za majetkovú trestnú činnosť, pričom okrem tohto druhu sa dopustil priestupkového konania rôzneho druhu (napr. priestupky proti občianskemu spolunažívaniu vzbudzovaním verejného pohoršenia a ďalšie). Pokiaľ ani predchádzajúce odsúdenia a priestupkové postihy neboli spôsobilé privodiť u obžalovaného kajúcny postoj k svojmu správaniu a v „projekte páchania trestnej činnosti“ pokračoval aj naďalej, nemohla byť úvaha nad iným ako nepodmieneným trestom odňatia slobody, hoci na spodnej hranici trestnej sadzby. Keďže obžalovaný bol pred spáchaním skutkov v období 10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody, a rovnako s poukazom na frekvenciu páchania trestnej činnosti potom okresný súd správne rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolacia námietka obžalovaného o neprimerane prísnom treste tak bola v celom rozsahu nedôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.